

TRGOVAČKI SUD

U ZAGREBU

Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

10000 Zagreb

Poslovni broj: **St-1920/21**
Stečajni dužnik: **Stečajna masa RUBERG d.o.o.**
Stečajni vjerovnik: **HRVOJE RENDULIĆ**, iz Zagreba, Vojmila Rabadana
68E, OIB:69057015551
kojeg zastupa Alan Muraj, odvjetnik iz Zagreba

Ž A L B A
protiv rješenja od 16.09.2025.

1. Dana 16.09.2025. godine sud je donio Rješenje kojim je:
 - točkom I. odredio nagradu ranijem stečajnom upravitelju Berislavu Maksimoviću, u bruto iznosu od 443,03 EUR koja je uvećana za doprinos za zdravstveno osiguranje od 7,5%, ukupno: 477,75 EUR
 - točkom II. odredio naknadu troškova ranijem stečajnom upravitelju u neto iznosu od 656,67 EUR
 2. Protiv navedenog rješenja Hrvoje Rendulić putem svog punomoćnika ulaže ovu žalbu, te pobija istu zbog svih žalbenih razloga:
 - pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
 - pogrešne primjene materijalnog prava
 - bitne povrede odredaba postupka
 3. Uvodno se ističe da je stečajni vjerovnik Hrvoje Rendulić ujedno i jedini član društva Ruberg d.o.o. u stečaju kojem se jedinom raspoređuje imovina i obveze dužnika, dakle nalazi se u poziciji stapanja vjerovnika i dužnika u jednu osobu sukladno odredbi Čl.207. ZOO-a, pa smatra da ima opravdani i legitimni pravni interes podnijeti žalbu u ovome postupku, jer sve obveze koje određuje sud društvu Ruberg d.o.o. u stečaju su zapravo obveze koje sud nameće Hrvoju Rendulić.
 4. Uvodno se ističe kako sud potpuno pogrešno dosuđuje neto iznose bivšem stečajnom upravitelju i na to određuje visinu doprinosa. Visina doprinosa nije fiksna nagrada, te ovisi o samo pravnom statusu osoba koje obavljaju osobe koje obavljaju samostalni rad. Stečajni upravitelj nema pravno potraživati doprinose na nagradu jer se doprinosi ne plaćaju iz jednog primitka nego iz svih ukupnih primitaka osobe koja obavlja samostalan rad.
- Naime, prema stajalištu Porezne uprave klasa: 423-01/17-01/468 od dana 17.01.2018. godine svi iznosi koji su primijenjeni glede nagrade stečajnom upravitelju su u BRUTO IZNOSU.

D o k a z : stajalište Porezne uprave klasa: 423-01/17-01/468

Radi se očito ili o elementarnom nepoznavanju poreznih propisa od strane stečajnog upravitelja ili pokušaja prevare suda, koji očito smatra da je u radnom odnosu kada smatra da mu se posebno trebaju dosuditi doprinosi u fiksnom iznosu kada radi kao stečajni upravitelj. Radi se o miješanju obveznika poreznih davanja, jer obveznik uplate poreza i doprinosa nije stečajna masa, nego Sam stečajni upravitelj.

Visina poreznog opterećenja stečajnog upravitelja ne ovisi o jednom konkretnom poslu. Naime, visina poreznog opterećenja ovisi o ukupnom primitku u jednoj poreznoj godini od strane osobe koja takav rad izvršava. Dakle, za isti rad u dvije osobe neće platiti jednak porez jer visina poreza ovisi o porezom primitku u tekućoj godini koja se oporezuje sa dvije porezne stope zavisno o visini godišnjeg primitka, osobnom odbitku (neki imaju jedan, a neki više osobnih odbitaka ako uzdržavaju članove obitelji), o mjestu prebivališta u vezi prireza, te niz drugih faktora. Dakle, obveznik poreza i doprinosa stečajnog upravitelja ne mogu biti stečajna masa, već sam stečajni upravitelj. Dakle, iznos koji je određen Uredbom može biti samo bruto iznos, a nikako neto iznos, jer u protivnom stečajni upravitelj krši porezne propise, jer se visina porezne obveze ne određuje na temelju jednog primitka, nego na temelju ukupnog primitka u tekućoj poreznoj godini. Takvo je i stajalište porezne uprave.

Stoga je sud pogrešno primijenio porezne propise kada je odredio uvećanje za doprinose na nagradu stečajnom upravitelju.

5. Nadalje, odredbom Čl.92.st.1. Stečajnog zakona određeno je da je Stečajni upravitelj dužan naknaditi štetu svim sudionicima ako je svojom krivnjom povrijedio koju od svojih dužnosti. Hrvoje Rendulić smatra kako je bivši stečajni upravitelj počinio čitav niz zloupotrebi svojih ovlaštenja, zbog čega je nanio štetu istome, te da nema pravo na ikakvu nagradu.

6. Kao prvo, stečajni upravitelj uopće nije smio biti stečajni upravitelj u razdoblju od 17.09.2020. godine do 20.07.2021. godine. Naime, Hrvoje Rendulić kao jedini vjerovnik je dana 17.09.2020. zatražio donošenje odluke o razrješenju Berislava Maksimović, koji je razriješen tek dana 20.07.2021. godine, nakon silne pravne bitke u kojoj je bivša sutkinja u ovome predmetu posve nezakonito onemogućavala promjenu stečajnog upravitelja a stečajni upravitelj to podupirao i poduzimao radnje protivne interesima vjerovnika, sve dok sutkinja nije razriješena od te dužnosti od strane VTS-a dana 18.05.2021. godine, te je nova sutkinja konačno razriješila istog.

7. Dakle, stečajni upravitelj je znao od dana 17.09.2020. godine da jedini vjerovnik želi njegovo razrješenje, te je u skladu s načelom dobrog gospodara trebao obustaviti sve radnje na predmetu i sam zatražiti sazivanje skupštine vjerovnika. Umjesto da se pokori volji skupštine vjerovnika, isto je na sve moguće načine osptruirao svoje razrješenje, sve do 18.05.2021. godine kada je tu agoniju konačno prekinuo VTS, te je konačno razriješen dana 20.07.2021. godine. Dakle, sva potraživanja koje ima stečajni upravitelj u razdoblju nakon 17.09.2020. godine su nemoralna i protivna Čl.3.st.3. ZPP-a jer nakon saznanja da ga skupština vjerovnika ne želi kao stečajnog

upravitelja trebao se pokoriti volje skupštine vjerovnika, a on je umjesto toga nabijao troškove stečajnom dužniku.

Stoga je određivanje bilo kakve nagrade i troškova stečajnom upravitelju nakon 17.09.2020. godine protivno Čl.3.st.3. ZPP-a.

8. Posebno se napominje da je Hrvoje Rendulić dana 02.04.2019. godine uplatio iznos od 21.800,00 kn na račun stečajne mase, koji iznos je stečajni upravitelj potrošio na abnormalno visoke troškove knjigovodstva koje je plaćao 1.300,00 kn mjesečno, za vrijeme kada društvo uopće više nije poslovalo i nije imalo niti jedan izlazni račun koji bi se knjižio, knjižili su se samo računi uplatnica za režije (dakle 3 računa mjesečno). Na prigovore Hrvoja Rendulić, poslije je smanjio te troškove za duplo na 700,00 kn mjesečno, iako se ništa nije promijenilo u opsegu poslova.

Dakle, stečajni upravitelj je i ovdje nanio štetu Hrvoju Rendulić.

9. Međutim, Hrvoje Rendulić smatra kako se nemoralnost davanja bilo kakve nagrade bivšem stečajnom upravitelju očituje se i u slijedećim radnjama istoga:

- kao stečajni upravitelj nije utvrdio da Ruberg ima imovine (nekretninu), za što je tada bilo potrebno platiti 20,00 kn na zemljišnim knjigama, pa je društvo izbrisano iz sudskog registra, pa je Grad Zagreb morao ponovno otvoriti stečajni postupak, tako da je duplicirao troškove stečaja zbog vlastitog nemara,
- sprečavao je godinu dana Hrvoja Rendulić da plati sve dugove svih vjerovnika, a namjera je vrlo vjerojatno bila da se nekretnina proda jer tako ostvaruje veću nagradu od one koju ostvaruje ako se vjerovnici namire, dakle pretpostavio je svoj osobni interes interesima vjerovnika,
- dana 29.01.2020. godine na ročištu protivio se da Hrvoje Rendulić isplati sve vjerovnike u cijelosti, dakle svjesno je radio protiv interesa tadašnjih vjerovnika, očito zbog iste namjere da naplati sebi veću nagradu; Sve je moglo biti gotovo već 29.01.2020. da to stečajni upravitelj nije opstruirao, dakle svi troškovi i nakon 29.01.2020. godine su napravljeni isključivo krivnjom stečajnog upravitelja,
- opstruirao je sve pregovore sa vjerovnicima, odnosno nije htio sudjelovati u pregovorima niti sa jednim prvotnim vjerovnikom da se namiri njegova tražbina, dakle nije dogovorio niti jednu namirdbu vjerovnika nego je sve Sam dogovorio i napravio Hrvoje Rendulić (dokazi dostavljeni uz podnesak od 09.03.2021. goidne),
- štoviše opstruirao je prvi pokušaj dogovara sa Poreznom upravom, na način da je iskazivao u Poreznoj upravi da se ne može postići namirenje isplatom, nego da se namirenje može napraviti isključivo prodajom nekretnine, nakon

čega je isključen iz pregovora sa Poreznom upravom, koji su konačno završili namirenjem isplate njihove tražbine od Hrvoja Rendulić,

- dana 03.03.2020. godine Stečajni upravitelj podnio je Izvješće u kojem je sam naveo da je tražio od Grada Zagreba (razlučnog vjeronika) da vrati Hrvoju Rendulić primljeni iznos namirenja njihove tražbine pod prijetnjom naknade štete (vjerojatno je mislio na njemu izgubljenu zaradu ako ne proda imovinu stečajnog dužnika jer šteta namirenjem vjerovnika nije mogla nastati) što je Grad Zagreb u strahu i prihvatio, te konačno nakon razrjašnjenja i dugih pregovora sa Hrvojem Rendulić ipak prihvatio namirenje i ustupio svoju tražbinu Hrvoju Rendulić,
- dana 15.09.2020. godine protuzakonito vršio pritisak i poslao dopis Hrvoju Rendulić da mu uplati njegovu nagradu od 85.087,59 kn;
- nakon svoga razrješenja nije htio predati dokumentaciju novoj stečajnoj upraviteljici, radi čega se Hrvoje Rendulić obratio za pomoć ovome sudu dana 10.08.2021. godine;

Ovo su samo primjeri zašto bivši stečajni upravitelj nema pravo na nagradu, a u spisu postoje brojni podnesci i dokazi koji su dostavljeni u prilog ovoj tvrdnji i za druge primjere.

Stoga je davanje nagrade bivšem stečajnom upravitelju za rad u kojem ga skupština vjerovnika nije niti htjela za stečajnog upravitelja i u kojem je posve ignorirao volju skupštine vjerovnika, štoviše opstruirao zahtjeve skupštine društva i radio u svome interesu a protivnom interesu vjerovnika, posve amoralana i protivna odredbi Čl.3.st.3. ZPP-a.

10. U pogledu naknade troškova od 656,67 EUR u neto iznosu, ističe se da se također ne može raditi o neto iznosu, nego samo o bruto iznosu, ali da se to niti ne piše u rješenju. Neto i bruto iznos nisu iznosi koje određuje sud, nego koji se određuju na temelju poreznih propisa i u domeni su Porezne uprave. Visinu porezne stope i poreznu obvezu poreznog obveznika određuje Porezna uprava, a ne Sud, pa se radi o prekoračenju ovlasti kada sud odlučuje da se na navedeni primitak ne plaća porez.

11. Nadalje, nije jasno na temelju čega sud dosuđuje bivšem stečajnom upravitelju iznos od 586,10 EUR putnih troškova. Sud nije obrazložio zašto dosuđuje te troškove, pa rješenje ima nedostatak zbog kojeg se uopće ne može ispitati. Hrvoje Rendulić ističe da bivši stečajni upravitelj nije napravio niti jedan jedini službeni put u ime društva Ruberg. Svi putni troškovi koje je zatražio odnose se na putovanja od njegove kuće do društva Ruberg. Zašto bi bivši stečajni upravitelj imao pravo ne te troškove i temeljem kojeg propisa? Da živi u Dubrovniku zar bi mu onda trebalo plaćati da svaki dan avionom dođe u Zagreb? Troškove odlaska do svoje kuće treba snositi sam, a ne na teret stečajnog društva.

12. Slijedom navedenog Hrvoje Rendulić ulaže ovu žalbu, predlaže istu usvojiti i preinačiti pobijano rješenje, na način da se odije bivši stečajni upravitelj sa

* 10000 Zagreb * Martićeva 67/II * Mobitel: 098/920-5763 *

*e-mail: info@odvjetnik-muraj.hr * OIB: 50852556836 * žiro račun: HR8723400091160269013*

ALAN MURAJ

ODVJETNIK

WWW.ODVJETNIK-MURAJ.HR

zahtjevom za troškove, podredno da se postupak vrati sudu pravog stupnja na ponovno odlučivanje.

Hrvoje Rendulić
kojeg zastupa Alan Muraj, odvjetnik

U Zagrebu, 18.09.25 godine